

Det ses heraf, at Lønningsvilkaarene for Løjtnanterne stadig gaa tilbage, idet Alderen, i hvilken de opnaa Forfremmelse eller Oprykning i højere Lønningsklasser, stadig er stigende.

Samtidig med de omhandlede Lønningsvilkaars store relative Nedgang er, som bekendt, Pengenes Værdi formindsket og Livsbehovet steget i meget betydelig Grad. Allerede i 1873 havde Pengene ca. 20 pCt. mindre Købeevne end i de sidste Aar af 1860erne, og selv om en gros Priserne paa Raa- og Hjelpestofferne atter siden ere dalede, kan dette i det hele og store ikke siges at være Tilfældet med Detailpriserne paa saa godt som alle færdige Varer — i hvilke Priser jo som et Hovedmoment indgaar den betydeligt forøgede Arbejds-løn — samt med Betalingen for Tjenesteydelser af enhver Art.

Til Belysning af, hvorledes Indtægtsforholdene i den betragtede Periode have stillet sig i København for forskellige Samfundsklasser, kan anføres, at i Tidsrummet fra ca. 1870 til ca. 1900 er Stigningen i Arbejderbefolkningens gennemsnitlige Aarsindtægt anslaaet til ca. 50 pCt., samt at Stigningen i den gennem-

snitlige Skatteindtægt for Personer, hørende til de selvstændige næringsdrivende Klasser, fra 1862 til 1898 har udgjort:

For Handel og Omsætning 67 pCt.
— Haandværk og Industri 66 —
— de „liberale Erhverv“ (Læger, Sagførere, Kunstnere o. s. v.) 77 —

At de i sin Tid fastsatte Lønninger ikke tilfredsstiller Livsbehovet saa godt nu som i de nærmest følgende Aar efter deres Fastsættelse, behøver formentlig ingen nærmere Paavisning, saa meget mere som dette er anerkendt blandt andet ved de *Lønningslove*, som i de senere Aar ere vedtagne for Embeds- og Bestillingsmænd ved Post-, Telegraf-, Told- og Jernbanevæsenet, for Hærens og Flaadens Underofficerer, for Folkeskolens Lærere o. s. fr.

Lønningerne for Premierløjtnanter, der med de ovenfor nævnte Tillæg nu udgøre paa det nærmeste henholdsvis 1,200 Kr., 1,500 Kr. og 1,700 Kr. — idet dog Premierløjtnanter under 25 Aar kun have 1,000 Kr. — foreslaas nu forhøjede med et midlertidigt Tillæg saaledes, at de komme til at udgøre henholdsvis 1,400 Kr., 1,800 Kr. og 2,100 Kr.

	Lønning 1868.	Lønnings- tillæg 1872.	Dyrtids- tillæg 1880.	Midlertidigt Lønnings- tillæg 1901.	Sum.	Lønning med foreslaaet Tillæg.	Virkelig Forhøjelse af Lønning.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Yngste Lønnings-klasse (20)	900	100	80	96	1,000	1,400	400
} under 25 Aar	900	100	80	96	1,176		
Næstældste Lønningsklasse (20)	1,200	100	100	96	1,496	1,800	304
Ældste Lønningsklasse (20)	1,500	100	112	96	1,712	2,100	388

E. Sekondløjtnanters Lønning.

Ifølge Lov om Søværnets Ordning af 28. Maj 1880 udnævnes Sekondløjtnanterne i Søofficerskorpset af Marineministeren og erholde først kongelig Udnævnelse, naar de forfremmes til Premierløjtnant. Dette er analogt med de tilsvarende Bestemmelser i Loven om Hærens Ordning, men Forholdene i de to Værn ere i Virkeligheden ikke lidet forskellige. Den Kadet, der efter bestaaet Afgangsprøve ved Kadetskolen udnævnes til Sekondløjtnant i Flaaden, er nemlig i Henhold til selve denne Eksamen berettiget til Forfremmelse til Premierløjtnant, naar han iøvrigt opfylder Lovens Forordning om 6 Maaneders Orlogsfart som Officer

og om gode anbefalinger for den praktiske Tjeneste, medens der for at opnaa Udnævnelse til Sekondløjtnant i Hæren kun kræves en kortere praktisk Uddannelse og en forholdsvis lille, teoretisk Prøve. Sekondløjtnanter i Hæren svare ogsaa paa Grund af den Tjeneste, der forlanges af dem, nærmest til Marinens Reserveløjtnanter.

Efter bestaaet Premierløjtnantseksamen og fuldendt praktisk Uddannelse kunne Sekondløjtnanter af Hæren vente Forfremmelse til Premierløjtnant efter 6 Maaneders Forløb. I Flaaden ere Forholdene imidlertid saaledes, at Sekondløjtnanterne kunne komme til at staa adskillige Aar, inden de opnaa Udnævnelse til Premierløjtnant. Nedenstaaende Statistik viser, at Gennem-